

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ט - חלק י"ז

קונטרס 557

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

(ב) מִשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה הַבְּטִיחַ !

מִשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמִטְעָם"
מֵאֵילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרֵהּ הַזֶּה, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

פְּרוּשׁ: מִשּׁוֹם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵהּ הַזֶּה,
עַל יָדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

וּבְכֵן יִהְיֶה יָקָר, תַּעֲזֹר גַּם אַתָּה לְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי לַמּוֹד זֶהר
הַקְּדוֹשׁ.

אִם אַתָּם רוֹצִים לְדַעַת מַה שֶׁ-1000 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים עַל חֲשִׁיבוֹת
לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּדוֹרְנוֹ לְזִקְנִים וּנְעָרִים,

עֵין בְּסִפְרֵהּ "אוֹר הַזֶּהר" וּבְסִפְרֵהּ "תְּקוּנַי זֶהר" הַמְּחַלֵּק לִימּוֹת הַשָּׁנָה עֲמוּד
אֶחָד לְיוֹם.

לְהַזְמִינּוֹת:

חֲנוּת "מַלְכוּת דָּוִד" רְחוּב הַשּׁוּמֵר 74 בְּנֵי בְּרֵק

או: "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

רְחוּב נַחַל לְכִישׁ 24/8 - בֵּית שְׁמֵשׁ

0548 436784

(ג) הַצְּטָרֵף עוֹד הַיּוֹם !

הַצְּטָרֵף עוֹד הַיּוֹם לְאֶלְפִים הַלוּמְדִים מִסִּפְרֵהּ הַזֶּהר עֲמוּד יוֹמִי

לְהַרְשָׁמָה עֲבוּר קַבְּלַת סִפְרֵי הַזֶּהר הַמְּחַלֵּק חֲנָם - בַּטֵּל. 054-8436784

- פַּקֵּס. 02-9951300

כָּל הַקְּדָם זֹכָה!

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשיתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

גם נתן לקבל את ספר הזָהר הקדוש אצל הרב הגאון המקבֵל בְּנֵיהוּ
שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א ראש ישיבת המקבֵלים "נְהַר שְׁלוֹם" - סָט שְׁלֹם בְּמַחִיר
מוֹזֵל וּמְסַבֵּסָד בְּטֶלְפוֹן: 02-6251451

וְכֵן זֶהר "הַסְלָם" בְּמַחִיר מוֹזֵל בְּטֶלְפוֹן: 052-7632452

וְכֵן זֶהר "מְתוֹק מְדַבֵּשׁ" בְּמַחִיר מוֹזֵל בְּטֶלְפוֹן: 02-5022233

ד) בואו וטלו חלק בהפצת הזָהר הקדוש

בְּסִיעָתָא דְשְׂמַיָא, עוֹלוּ וְאִתְכַנְּשׁוּ.

בואו וטלו חלק בהפצת הזָהר הקדוש.

רוצים להוקיר יָדִיד, לְהַעֲנִיק מִתְּנָה לְבַר מְצוּהָ, לְשַׂמַּח בְּיוֹם הַהִלָּדוֹת,
וְכַדוּמָה?

בְּקִנְיַת הַסָּט "תְּקוּנַי זֶהר" וְ"אֹרֶז הַזֶּהר", בְּ-5 שָׁ בְּלִבְד לְסָפֵר, תּוֹכְלוּ
לְזָכוֹת בְּזָה וּבְבָא: גַּם מִתְּנָה יָפָה וְגַם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּקֶרֶב יֵצֵא לְאֹרֶז בְּעֶזְרַת הַשָּׁם סָט זֶהר הַיּוֹמִי בְּמַחִיר מְסַבֵּסָד 77 ש"ח
לְ-1300 מִתְּקַשְׂרִים רֵאשׁוֹנִים

כָּל הַרוֹצֵה לְקַנּוֹת סְטוּקִים לְחֻלְקָה אוּ לְמַכִּירָה, נָא לְהִתְקַשֵּׁר לְ"מַפְעַל
הַזֶּהר הָעוֹלָמִי": 054-8436784 אוּ אֶצֶל חֲנוּת "מַלְכוֹת דָּוִד", רְחוֹב הַשׁוּמֵר
74 בְּנֵי בָרֵק, צִלְצְלוּ מִהַר לְפָנַי שְׁיִגְמֵר, גַּם לְאַחַר הַדְּפָסָה שֶׁל 26,000 עֲתֻקִּים,
הַמְּלֵאֵי אוֹזֵל, הַזְּדַרְזוּ!

כְּמוֹ כֵּן כָּל הַרוֹצֵה לְתַרֵם לְהַדְּפֹסוֹת הַבָּאוֹת נָא לְהִתְקַשֵּׁר לְטֶלְפוֹן הַנִּלְל.

לְחַלְקוֹ דְרָגָהּ שֶׁל פְּחוּד, שֶׁהוּא דִּין,
וְעַל זֶה הוֹסִיף בַּה' ה' וְה' בְּכָל
מְקוֹם הִיא מִדַּת הַדִּין. וְסִמְנָף -
(יחזקאל טו) הָא דְרַכְפָּ בְּרֹאשׁ נְתַתִּי.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעָה.
שְׁלֹא עָשָׂה בְּכַבְשִׁים כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה
אָבִיו, וְהַכֵּל בְּסוּד הַחֲכֵמָה,
וְהוֹסִיף בַּה' ה' לְהַרְאוֹת שֶׁהִיא
חֲלֻקוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵת הָעוֹלָם, בְּרָא אוֹתוֹ בְּדִין.
כִּינּוּן שְׂרָאָה שְׁלֹא מִתְקִים, שְׁתַּף
בוֹ חֶסֶד, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם ב) בְּיוֹם
עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים, וּפְרָשׂוּהָ
בְּאַבְרָהָם הַתְּקִים הָעוֹלָם. בְּגַלְל
כֶּף הַבָּאָר הַזֹּאת בֵּית הָעוֹלָם עַל
שְׁמָה נִקְרָא, זֶהוּ שְׁפָתוֹב עַל כֵּן
נִקְרָא שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע. אָף עַל
גַּב שֶׁהַבָּאָר הַזֶּה נִדְבָקָה בְּצִדְקָה,
שְׁפָתוֹב וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעָה -
שְׁמָה בְּאֵר שְׁבַע צִד שֶׁל אַבְרָהָם,
וְלֹא בְּאֵר שְׁבַעָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שיר

הַשִּׁירִים ב) וַיִּמְיֵנו תַּחֲבַקְנִי.
וְכֹא וּרְאֵה, אַרְבַּעָה אַרְבַּעָה מְאוֹתָם
שְׁבַעָה צִדְקֵי הָאֱמֶת, כְּשֶׁרָצוּ
לְהַתְקַרֵּב לְשִׁכְנֵיהָ בְּסוּד שֶׁל שְׁבַע,
כָּלֵם פְּגָשׁוּ בַּבָּאָר הַזֶּה שְׁלֹא
פּוֹסְקִים מִימֵיהָ לְעוֹלָמִים.

אַבְרָהָם כֶּרָה אֵת הַבָּאָר הַזֹּאת
מִשׁוֹם שֶׁהוּא לְמַד אֵת כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם לְעַבְדוֹ אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְכִינּוּן שְׁכָרָה אוֹתָהּ, הוֹצִיא
מִים נוֹבְעִים שְׁלֹא פּוֹסְקִים
לְעוֹלָמִים.

וְכִינּוּן שְׁמַת אַבְרָהָם מֵה כְּתוֹב?
(בראשית כו) וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ
עַבְדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם. כְּתוֹב
בְּאֵרֹת, וְרַק אַחַת הִיְתָה, שְׁפָתוֹב
בְּאֵר שְׁבַע, וְקוּרְאִים בְּאֵרֹת,
מִשְׁמַע שְׂרָפִים הֵיוּ, מִשׁוֹם
שֶׁהַבָּאָר הַזֹּאת נִרְאִית לְאֹבוֹת בְּכָל
מְקוֹם שֶׁהֵיוּ הוֹלְכִים, הִיְתָה נִרְאִית
לָהֶם גְּדוּלִים וְכַבִּירִים.

כִּינּוּן שְׁמֵלֵאוֹהָ הַפְּלִשְׁתִּים עָפְר,

דִּינָא, וְעַל דָּא אוֹסִיף בַּה' ה'. וְה' בְּכָל אֲתַר
אִיְהִי מִדַּת הַדִּין. וְסִמְנָף (יחזקאל טו) הָא דְרַכְפָּ
בְּרֹאשׁ נְתַתִּי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּקְרָא אֹתָהּ
שְׁבַעָה. דְּלֹא עַבְדוֹ בְּחוּרְפָן, כְּמָה דְעַבְדוֹ אָבוּהָ,
וְכֹלֵא בְּרֹזָא דְחֲכֻמְתָּא, וְאוֹסִיף בַּה' ה', לְאַחַזְזָא
דְּאִיְהִי חוֹלְקִיָהּ.

הָא חֲזִי, כִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא,
בְּרָא לִיה בְּדִינָא. כִּינּוּן דְּחֻזָּא דְלֹא מִתְקִיִּים,
שְׁתַּף בִּיה חֶסֶד. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב) בְּיוֹם
עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים, וְאוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם אִיתְקִיִּים
עֲלֵמָא. בְּגִין כֶּף הָאִי בִּירָא, בֵּיתָא דְעֲלֵמָא, עַל
שְׁמִיה אִיתְקִירִי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שם כא) עַל כֵּן
נִקְרָא שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע. אָף עַל גַּב דְּהָאִי
בִּירָא אֲתַדְבַּק בְּצִדְקָה, דְכְּתִיב (שם כו) וַיִּקְרָא אֹתָהּ
שְׁבַעָה. שְׁמָה בְּאֵר שְׁבַע, סְטְרָא דְאַבְרָהָם, וְלֹא
בְּאֵר שְׁבַעָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר הַשִּׁירִים ב) וַיִּמְיֵנו
תַּחֲבַקְנִי.

וְהָא חֲזִי, אַרְבַּע מְאִינוּן שְׁבַעָה זְפָאִי קְשׁוּט,
כִּד בְּעוֹ לְאַתְקַרְבָּא בְּשִׁכְנֵינְתָא, בְּרֹזָא
דְשְׁבַע, כְּלָהוּ אִיעֲרַעוּ בְּהָאִי בְּאֵר, דְּלֹא פְסָקוּ
מִיַּמּוּי לְעֲלָמִין.

אַבְרָהָם כֶּרִי לָהּ לְהָאִי בִּירָא, בְּגִין דְּאִיְהוּ
אוֹלִיף לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא, דִּינְפְלָחוּן
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכִינּוּן דְכָרִי לָהּ, אִפִּיק
מִיַּין נִבְעִין דְלֹא פְסָקִין לְעֲלָמִין.

וְכִינּוּן דְמִת אַבְרָהָם, מֵה כְּתִיב (בראשית כו) וְכָל
הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי
אַבְרָהָם. בְּאֵרֹת פְּתִיב, וְחַד הָוָה, דְכְּתִיב בְּאֵר
שְׁבַע, וְקָרוּ לִיה בְּאֵרֹת, דְּמִשְׁמַע דְּסִגְיָאִין הָווּ.
בְּגִין דְּהָאִי בִּירָא, מִתְחֲזִי לוֹן לְאַבְהָן בְּכָל
דוּכְתָא דְהוּוּ אֲזִלִּין, וְהוּוּ מִתְחֲזִי לוֹן כְּבִירִין
סִגְיָאִין.

כִּינּוּן דְּמִילָאוּ פְּלִשְׁתִּים עָפְרָא, רְזָא דְאַהֲדָרוּ

סוד שְׁחֹרֵזוּ בְּנֵי הָעוֹלָם לְעִבּוּדָה זָרָה, וְהָעוֹלָם הִזָּה שָׁמַם, שְׂאִין מִי שִׂידָע אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּינן שָׂבֵא יִצְחָק מֵה כְּתוּב? (שם) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיַמֵּי אֲבֹרָהָם אָבִיו. מֵה זֶה וַיֵּשֶׁב? אֶלֶּא שֶׁהַשֵּׁב אֶת הָעוֹלָם לְתַקּוּנֵהוּ וְלִמְד אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם שִׂידָעוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׂכָתוּב (שם כה) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהָם וַיִּכְרֹף אֶלֶּהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ.

בָּאָר זֹ מִמֵּי הִיָּתָה? מִמֵּי שֶׁכָּל חַיֵּי הָעֲלִיּוֹנִים וְהַמְּחַתְּוֹנִים תְּלוּיִים בּוֹ וְרוּאָה הַכֹּל, זֶהוּ שְׂכָתוּב (דניאל ב) יוֹדַע מֵה שְׂבַח־שֶׁף וְאוֹר שְׁרוּי עִמּוֹ.

וְכֹא וַיֵּרָא, אוֹתָם עֲבָדֵי יִצְחָק, מִשׁוּם שֶׁהֵם מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה, כְּשֶׁחָפְרוּ אוֹתָהּ מֵה כְּתוּב? שְׂטָנָה, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ, עַד שֶׁהוּא בָּא וַיַּחְפֹּר בָּאָר אַחֲרֵת וַיִּקְרָא שְׂמָה רְחוּבוֹת וְדָאִי. אֶבֶל עֲבָדֵי אָבִיו, מִשׁוּם שֶׁכָּלֵם בָּאִים מִצַּד הַיָּמִין, וְלֹא הִיָּתָה שְׂטָנָה בְּעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא דִין מִהַבָּאָר הַזֹּאת לְהַסְטִין עֲלֵיהֶם כְּשֶׁמְעַשִּׂיהֶם לֹא הָיוּ כְּשָׂרִים.

וּמִהַבָּאָר הַזֹּאת הוּא הַפֶּתַח לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׂכָתוּב (תהלים קיח) פֶּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. וְעַד שֶׁלֹּא הִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, בְּרוּךְ אֶת יִצְקָב וַיִּשְׁלַחוּ לְחַרְן לְהַזְדַּוּג. וַיִּכְשַׁהֲלֵף לְחַרְן מֵה כְּתוּב? (בראשית כט) וַיֵּרָא וַהֲנֵה בָאָר בְּשָׂדֵה. כִּינן שְׂרָאָה יִצְקָב אֶת כְּבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹף אוֹתָהּ בָּאָר שֶׁנִּקְרָאת בָּאָר שֶׁבַע, אִזְ אִמֵּר לְלָבֶן, (שם) אֶעֱבֹדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרַחֲלֵךְ הַקֶּטְנָה, וְיִקָּא הַקֶּטְנָה.

בֹּא וַיֵּרָא, כְּנִגַּד אוֹתָם שְׂבַעָה צַדִּיקִים צָנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה לְהַקְרִיב קֶרְבַּן מוֹסֵף שֶׁבַע

בְּנֵי עֲלָמָא לְעִבּוּדָה זָרָה, הָוּה עֲלָמָא שָׁמַם, דְּלִית דִּידָע לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כִּינן דְּאֵתָא יִצְחָק, מֵה כְּתוּב, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיַמֵּי אֲבֹרָהָם אָבִיו. מֵאִי וַיֵּשֶׁב, אֶלֶּא דְּאֵתִיב עֲלָמָא לְתִיקוּנֵיהּ, וְאוֹלִיף לִזְוֹן לְבְנֵי עֲלָמָא דִּידָעוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הֵדָא הוּא דְּכְתוּב, (בראשית כה) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהָם וַיִּכְרֹף אֶלֶּהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ.

הָאִי בִּירָא מִמָּאן הוּא. מִמָּאן דְּכָל חַיִּין עֵילָאִין וְתַתָּאִין וְקִיּוּמֵיהוֹן תְּלִיזִין בֵּיהּ. וְחַזִּי כְּלָא. הֵדָא הוּא דְּכְתוּב, (דניאל ב) יוֹדַע מֵה בְּחִשׁוּכָא וְנִהוּרָא עִמֵּיהּ שְׂרָא.

וְתָא חַזִּי, אֵינּוּן עֲבָדֵי יִצְחָק בְּגִין דְּאֵינּוּן מִסְטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיָּא, כַּד חָפְרוּ לָהּ, מֵה כְּתוּב, שְׂטָנָה, וְהָא אוֹקְמוּהָ, עַד דְּאֵתָא אִיהוּ (בראשית כו) וַיַּחְפֹּר בָּאָר אַחֲרֵת וְגו', וַיִּקְרָא שְׂמָה רְחוּבוֹת וְדָאִי. אֶבֶל עֲבָדֵי אָבִיו, בְּגִין דְּכָלְהוּ אֲתִיין מִסְטָרָא דִּימֵינָא, לָא הָוּה שְׂטָנָא בְּעֲלָמָא, וְלֹא נִפִּיק דִּינָא בְּהָאִי בִּירָא, לְאִשְׂטָנָא לִזְוֹן, כַּד לֹא מְכַשְׂרֵי עוֹבְדֵיהוֹן.

וּמִהָאִי בִּירָא, אִיהוּ פֶתַח לְמִינְדַע לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הֵדָא הוּא דְּכְתוּב, (תהלים קיח) פֶּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. וְעַד דְּלֹא סָלִיק יִצְחָק מִעֲלָמָא, בְּרִיךְ לִיהּ לְיַעֲקֹב, וַיִּשְׁלַחֵהּ לְחַרְן, לְאִזְדוּגָא. וְכַד אִזִּיל לְחַרְן מֵה כְּתוּב (בראשית כט) וַיֵּרָא וַהֲנֵה בָאָר בְּשָׂדֵה, כִּינן דְּחִזָּא יַעֲקֹב וַיִּקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִגּוֹ הַהוּא בִּירָא, דְּאִקְרִי בָאָר שֶׁבַע. כַּדִּין אָמַר לִיהּ לְלָבֶן, אֶעֱבֹדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרַחֲלֵךְ בַּתָּךְ הַקֶּטְנָה דִּיִּקָּא.

תָּא חַזִּי, לְקַבֵּל אֵינּוּן שְׂבַעָה זַפְאִין, פְּקִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרֵיִתָא, לְקַרְבָּא קֶרְבַּן מוֹסֵף, בְּשֶׁבַע זְמַנִּין בְּשַׁתָּא. בְּגִין

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, כְּדֵי לְהוֹסִיף לָהֶם תַּפְנוּקִים וְעֲדוּנִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. הָאָבוֹת שִׁבְעוּ בַתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן הַבָּנִים, וְהֵם שִׁבְעַ פְּעָמִים וְלֹא יוֹתֵר.

בַּשַּׁבָּת כִּנְגַד צְדִיק יְסוּד עוֹלָם שֶׁנֶּקְרָא כ"ל, וְנֶקְרָא מוֹסֵף שַׁבָּת, לְהוֹסִיף לוֹ עֲדוּנִים מִהַמַּחַם הַנֶּסֶתֶר. וּבִרְאֵשׁ חֹדֶשׁ כִּנְגַד כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּקְרָאת לְכַנְהָ.

וּמִחֲמַשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ רֵאשׁוֹן כִּנְגַד אַבְרָהָם אָבִיהֶם שֶׁאַחֲזוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְנֶקְרָא רֵאשׁוֹן. וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בַּעֲצַרַת שְׁנַתְנָה בּוֹ תוֹרָה בַּשְּׁבִיעָה קוֹלוֹת, כִּנְגַד יַעֲקֹב שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי לְאַבּוֹת וְאַחֲזוּ בְּקוֹל, קוֹל יַעֲקֹב. וּבִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה כִּנְגַד יִצְחָק שֶׁנּוֹלַד בּוֹ, וְאַנּוּ מִזְכִּירִים בּוֹ עֲקֻדַת יִצְחָק, וְהוּא יוֹם הַדִּין כִּנְגַד מִדַּת הַדִּין הַאֲחֻזָּה בּוֹ.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כִּנְגַד מִלְּשָׁה, שְׂבוּ קָבַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת תַּפְלָתוֹ וְחָסַע עַל יִשְׂרָאֵל וְהַחֲזִיר לוֹ אֵת הַתּוֹרָה. בַּחֹג הַסְּכּוֹת כִּנְגַד אֶבְרָהָם, שֶׁבִּזְכוּתוֹ הִלְכּוּ אוֹתָם שְׁבַעַ עָנָנִים שֶׁכִּסּוּ עַל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ סֶכֶה, וּמִשּׁוּם זֶה עוֹשִׂים סֶכֶה, וּבְכָל הַתּוֹרָה יֵשׁ כְּמָה סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים נִסְתָּרִים בָּהּ. וּכְשֶׁשִּׁבְעַת אֵלֶּה מִתּוֹסְפִים בַּבְּרִכוֹת, כָּל הָעוֹלָם בַּשְּׁלֹמֹת רַבָּה. ע"כ מֵהַשְּׁמִטוֹת.

שְׁבַעַה קְשׁוּרִים הֵם שְׁמֵתְקֻשְׁרִים בָּהֶם שְׁלֹשַׁת הָאָבוֹת וְאַרְבַּעַה אַחֲרֵיהֶם. רֵאשׁ וְאַמְצַעַ בְּקֶשֶׁר אֶחָד. וְאַלֶּה אוֹתָם שְׁחַפְרוּ בְּאֵר מַיִם. שְׁנֵי זֶה אֵל זֶה, וְהֵם קֶשֶׁר אֶחָד בְּשֵׁלֶשׁ יוֹדִי'ן.

שְׁרִישֵׁי שְׁלֵמוֹת כָּל הָאֲמוּנָה. רְבִיעֵי שְׁנֵי עֲמוּדִים שֶׁהַגּוֹף עוֹמֵד עֲלֵיהֶם. חֲמִישֵׁי טוֹב וְרַע, נֶהָר שְׁמוּצִיא עֵץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת, הַעֲמֵק שֶׁל הַפֶּל. שְׁשֵׁי דִין

לְאוֹסְפָא לְהוֹ עֲדוּנִין וְתַפְנוּקִין מִבֵּי מַלְכָּא, אֲבָהֶן יִשְׁבַּעוּן בְּקֶדְמִיתָא, וּבְתֵרַן בְּן בְּנִין. וְאִינוּן שְׁבַעַה זְמַנִּין וְלֹא יִתִּיר.

בַּשְּׁבִיעָה לְקַבֵּל צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, דְּאֶקְרִי כָל, וְאֶקְרִי מוֹסֵף שַׁבָּת, לְאוֹסְפָא לִיהַ עֲדוּנִין מִמוּחָא סְתִימָאָה, וּבְרִישׁ יִרְחָא, לְקַבֵּל כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶתְקִרִיאַת סִיְהֵרָא.

וּמִחֲמַיִסָר יוֹמָא לִירְחָא קֶדְמָאָה, לְקַבֵּל אַבְרָהָם אָבוּהוֹן, דְּאֶחִיד בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְאֶקְרִי רֵאשׁוֹן. וּבְיִרְחָא תְּלִיתָאָה בַּעֲצַרַת, דְּאֶתִּיְהִיבַת בֵּיהַ אוּרִייתָא בַּשְּׁבַעַה קוֹלוֹת, לְקַבֵּל יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ תְּלִיתָאִי לְאַבְהֶן, וְאַחֲדִיד בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב. וּבִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה, לְקַבֵּל יִצְחָק, דְּאֶתִּילִיד בֵּיהַ, וְאַנּוּן מִדְּכִרְיָנָן בֵּיהַ עֲקֻדַת יִצְחָק, וְאִיהוּ יוֹמָא דְּדִינָא, לְקַבֵּל מִדַּת הַדִּין דְּאֶחִיד בָּהּ.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, לְקַבֵּל מִלְּשָׁה, דְּקַבֵּל קֶדְשָׁא בְּרִיף הוּא בֵּיהַ צְלוֹתִיהַ, וְחָסַע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאַהֲדַר לִיהַ לּוּחֵי אוּרִייתָא. בַּחֹג הַסְּכּוֹת, לְקַבֵּל אֶהֱרָן, דְּבִזְכוּתִיהַ הוּוּ אֲזַלִּין שְׁבַעַה עָנָנִין, דְּחָפְּן עַל יִשְׂרָאֵל כְּסוּכּוֹת, וּבְגִין כֵּן אִינוּן עֲבָדִין סֶכֶה. וְכָל אוּרִייתָא, כְּמָה רְזִין עֵילְאִין סְתִימִין בָּהּ, וְכַד אֲלִין שְׁבַעַה מִתּוֹסְפִין בְּבִרְכָאן, כָּל עֲלֵמָא בַּשְּׁלִימוֹ סְגִיָּאָה. (עד כאן מִחֲהַשְּׁמִטוֹת).

שְׁבַעַה קְשׁוּרִין אִינוּן, דְּמִתְקֻשְׁרִי בְּהוּ תְּלַת אֲבָהֶן, וְאַרְבַּעַה אַחֲרֵנִין. רִישָׁא וְאַמְצַעִיתָא בְּקֶשֶׁר אֶחָד. וְאַלִּין אִינוּן דְּחַפְרוּ בִירָא דְּמַיָּא. תְּנִינָא זֶה אֵל זֶה, וְאִינוּן קְשׁוּרָא חֲדָא, בַּתְּלַת יוֹדִין.

תְּלִיתָאָה, שְׁלִימוֹ דְּכָל מְהִימְנוּתָא. רְבִיעָאָה, תְּרִין קְיָמִין, דְּגוּפָא קְיָימָא עֲלִיְהוּ. חֲמִישָׁאָה, טב וּבִישׁ, נֶהָרָא דְּנַפִּיק אֵילְנָא דְּחַיִּי

ברחמים. שביעי בתחלה נאמר באותו ראש שאמרנו, משום שהוא אמצע הכל. ומשום שהוא אמצע הכל, נקרא אני, עמוד שכל הענפים נאחזים מסביבו. שבע דרגות אלו, מדרגה אחת לדרגה אחת (אחרת), נודעת מרובה אחת בכל אלו שגאחזים בה. וכן מדרגה לדרגה, וכלם מתנהגים אחריה של אותה דרגה שנקדה עליהם, והרי בארנו את הדרגים.

בא ראה, בשעה שדרגות אלו נמצאות, כל האמונה נמצאת. ואלו שבעת העננים שסבבו את ישראל. בגלל זה כשנוטלת השכינה - באבות היא נוטלת. וכשאלה נוטלים, כל הדרגות האחרות נוטלות בהם, ואז מתעטרת כנסת ישראל פראוי. בא ראה, זבולון שאמרנו יורש ים כנרת. ים כנרת סתם, וכך ראוי. אם כך, יהודה מה חלק יש בו? אלא יהודה נטל מלכות הכל ונאחזו בה בכל הצדדים.

רבי אלעזר אמר, בפרשה זו הרי נאמר המעשה של המנורה ותקונייה וכל מה שבה, מדוע כך בפעם אחרת? אלא כיון שהנשיאים הקריבו (למעלה) קרבן המזבח וכל תקון שראוי לו, בא הפתוח ודבר שוב על מעשה המנורה שהוא תקון על ידו של אהרן. שהרי למעלה מנורה, וכל הנרות (התקונים) שלה, על ידי אהרן הכל מאירים.

בא ראה, המזבח, שנים עשר נשיאים היו לחנכו ולהתקינו. והרי פרשה, שנים עשר הם השבטים לארבעה צדדים, ארבעה דגלים, וכלם שנים עשר, והכל פדגמה עליונה. המנורה

ומותא, עמיקתא דכלא. שתיתאה, דינא ברחמי. שביעאה, בקדמיתא אתמר, בההוא רישא דאמרן, בגין דאיהו אמצעייתא דכלא. ובגין דאיהו אמצעייתא דכלא, אקרי אני, קיומא דכל ענפין דמתאחדן מסחרניה.

שבעה דרגין אליו, מדרגא חדא לדרגא חדא (ס"א אחרת), אשתמודעא רתיכא חדא, בכל אינון דמתאחדאן ביה. וכן מדרגא לדרגא, וכלהו אתנהגון אבתריה דההוא דרגא דאתפקדא עלייהו, והא אוקימנא מלי.

הא חזי, בשעתא דאלין דרגין משתכחי, כל מהימנותא אשתכח, ואלין שבעה עננין דאסחרו להו לישראל. בגין כך פד נטלא שכנינתא, באבהתא נטלא. וכד אליו נטלין, פלהו דרגין אתרנין נטלין בהו, וכדין אתעטרת כנסת ישראל פדקא יאות.

הא חזי, זבולן דקאמרן ירית ים כנרת. ים כנרת סתם, והכי אתחזי. אי הכי יהודה מה חולקא אית ביה, אלא יהודה נטל מלכותא כלא, ואתאחיד ביה בכל סטרין.

רבי אלעזר אמר, האי פרשתא, הא אתמר עובדא דמנרתא ותקוניהא וכל מה דבה, אמאי הכי זמנא אחרא. אלא כיון דנשיאים קריבו (לעילא) קורבנא דמדבחא, וכל תקונא דאתחזי ליה, אתא קרא ואשתעי עובדא דמנרתא, דהיא תקונא על ידא דאהרן, דהא לעילא מנרתא, וכל בוצינין (ס"א תקונין) דילה, על ידא דאהרן נהרין כלא.

הא חזי, מדבחא, תריסר נשיאין הוו לחנכא ליה, ולאתקנא ליה, והא אוקמוה תריסר אינון שבטין, לארבע סטרין, ארבע דגלים, וכלהו תריסר. וכלא כגוונא דלעילא. מנרתא

ידא דכהנא, וכלא כגוונא (דף קנ"א ע"ב) אתמני בשבעה בוצינין, לאדלקא על

נמנית בשבעה גרות להדלק על ידי הכהן, והכל פדגמה עליונה. והמנוחה על אות עומדת ובנס נעשתה, והרי פרושה במעשה המנוחה.

ובזבח פנימי ומנוחה עומדים כאחד לשמחת הכל, שכתוב (משלי כו) שמן וקטרת ישמח לב. ובארנו ששני מזבחות היו: אחד פנימי של הכל, וזה עומד לחדוה, ואחד בחוץ להקריב לקרבנות. ומהפנימי הזה יוצא לזה שבחוץ. ומי שרואה ויסתכל, ידע חכמה עליונה, סוד הדבר אדני יהוה, ועל כך לא נקראה הקטרת אלא בשעה שמן נמצא.

מצאנו בספרו של שלמה המלך, שהקטרת היא לחדוה ולסלק הנות. מה הטעם? משום שהדין נמצא מזה שבחוץ, ושמחה וחדוה וקשר שמאיר מאותו פנימי שכל שמחה בו קמת. וכשזה מתעורר, כל הדין מסתלק מזה ולא יכול לעשות דין, ומשום זה קטרת עומדת לבטל הנות, ועל זה קטרת היא קשר הכל, וזו נקראת בפנימי. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי ישראל וגו'.

קח את הלויים וגו'. הרי פרושה שצריך לטהרם (להנהיגם) ולהמשיכם להתקשר במקומם, משום שהם זרוע שמאל וצד הדין. וכל מי שבא מצד הדין, צריך שלא ירבה שער, משום שמרבה דין בעולם. ועל כך אשה כמו זה, שלא תתראה שעה החוצה, וצריכה לכסות ראשה ולכסות שעה, ובארנו והרי נתבאר. ואז מתברכים כל אלו שבאים מצד הדין. ועל כך כתוב בלויים, וכה תעשה להם לטהרם וגו', והעבירו תער וגו'. ונאמר פי הלויים לא עולים למקומם

דלעילא. ומנרתא, על את קיימא, ובניסא אתעבידת, והא אוקמוה בעובדא דמנרתא.

ומדבב פנימאה, ומנרתא, קיימי כחדא, לחדוותא דכלא. דכתיב, (משלי כו) שמן

וקטרת ישמח לב. ואוקימנא דתרי מדבחן הוו, חד פנימאה דכלא, והאי קיימא לחדוותא. וחד לבר, לקרבא קרבנין. ומהאי פנימאה נפיק להאי דלבר, ומאן דחמי ויסתכל, ינדע חכמתא עלאה, רזא דמלה אדני יהוה. ועל דא לא אתקרב קטרתא, אלא בשעתא דשמן אשתכח.

אשבחנא בספרא דשלמה מלפא, קטרת הוא לחדוה, ולסלקא מותנא. מאי טעמא.

בגין דדינא מהאי דלבר אשתכח, וחדוותא וחדו וקשורא דנהירו, מההוא פנימאה, דכל חידו ביה קיימא. וכד האי אתער, כל דינא אסתלק מהאי, ולא יכול למעבד דינא. ובגין כך קטרת קיימא לבטלא מותנא, ועל דא, קטרת קשירו הוא דכלא, ודא אתקריב בההוא פנימאה. זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאחי, עלליהו כתיב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

קח את הלויים וגו', (במדבר ח) הא אוקמוה דבעי לדבא (ס"א לדבא) לון, ולאמשכא לון,

לאתקשרא באתריהו, בגין דאינון דרועא שמאלא, וסטרא דדינא, וכל מאן דאתי מסטרא דדינא, בעי דלא ירבי שעה, בגין דאסגי דינא בעלמא. ועל דא אתתא כהאי גוונא, דלא יתחזי שעה לבר, ובעיני לאתחפייא רישה, ולכסי שעה, ואוקימנא, והא אתמר. וכדין אתברכן כל אינון דאתיין מסטרא דדינא. ועל דא בלויאי כתיב, וכה בלויים,

עד שִׁירִים אֹתָם הִכְהֵן, מִשׁוּם שֶׁהִיָּמִין מִנְהִיג תְּמִיד לְשִׁמְאֵל. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, בְּיוֹם שְׁעוּלִים הַלּוּיִם לְמִקּוּמָם, בְּשָׁנֵי פָּרִים. מֵה הִטְעַם פָּרִים? אֵלֶּא הֵם כְּפָרִים לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל אֶת הַפָּרָה הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת פָּרָה אֲדָמָה. הִכְהֵן, כָּל הַכַּח וְכָל תְּקוּן תְּלוּי בּוֹ, מִשׁוּם שֶׁכַּח כַּח הַגּוֹף עוֹמֵד בְּזֵרוּעַ יָמִין, וְעַל כֵּן הִכְהֵן הוּא זְרוּעַ שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ עוֹמֵד לְהַתְקִין הַכָּל וְלְהַתְקִין עוֹלָם, (מֵה הִטְעַם פָּרִים? אֵלֶּא הֵם שִׁמְאֵל כְּמוֹ הַפָּרִים לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל. בֵּא רֵאזָה, הִכְהֵן זְרוּעַ יָמִין שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הִקְהָה, וְבוֹ עוֹמֵד לְהַתְקִין הָעוֹלָם וְלְהַתְקִין הַכָּל, מִשׁוּם שֶׁכַּח כַּח הַגּוֹף בְּזֵרוּעַ הַיָּמִין עוֹמֵד, וְכָל הַתְּקוּן בּוֹ תְּלוּי) וְעַם כָּל זֶה לֹא נִמְצָא לְבַדּוֹ, אֵלֶּא בְּגוֹף וּשְׁמָאֵל, וְהַגּוֹף הוּא עֶקֶר הַכָּל.

הַשְּׁלֵמָה מֵהַחֲשֵׁמֻתוֹת סִימָן ט

וְהַנִּיף אַהֲרֹן אֶת הַלּוּיִם תְּנוּפָה לְפָנָיו ה'. רַבִּי יְהוּדָה שָׁאֵל אֶת רַבִּי אֲבָא, לְמָה הָיָה הִכְהֵן מְנִיף אֶת הַלּוּיִם? אָמַר לוֹ, מִשֶּׁל לְמָה הִדְבָּר דּוֹמָה? לְתִינוּק כִּשְׁהוּא בּוֹכָה וְכוּעֵס, מֵה עוֹשִׂין פְּדֵי לְפִיָּסוֹ? אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, מְנִיפִין אוֹתוֹ וּמְנַעְנְעִים אוֹתוֹ פְּדֵי לְשִׁתְּקוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֲבָא, יְהוּדָה? יְהוּדָה, מְלָה זֹאת בָּאָה לִידָד וְלֹא חֲקָרְתָּ בָּהּ?! וְהֵלֵא יִשְׁמְעוּ אֲזַנֶּיךָ מֵה שִׁפִּיד מְדַבֵּר! כֵּן הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה, כּוּעֵסֶת וְרוֹגְזָת, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) שִׁמְעוֹן וְלוֹי אַחִים כְּלִי חֶמֶס מְכַרְתִּיהֶם, וְכְתוּב אֲרוּר אָפֶם כִּי עָז וְעִבְרַתְּם כִּי קִשְׁתָּה, לְפִי שֶׁהֵם מְתַגְבְּרִים וּמִתְקַשְׂמִים לְצַאת לְעִשׂוֹת דִּין לְכָלֹת וְלְהַכְרִית בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲזִי הִכְהֵן, שֶׁהוּא הַחֶסֶד הָעֲלִיוֹן, מְנִיף אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל הַלּוּיִם, שֶׁהוּא מִדַּת הַגְּבוּרָה, פְּדֵי לְשִׁפּוֹד

וְלִשְׁקֹט רִגְזָה וְכֻעְסָה, פְּדֵי

תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם וְגו', וְהַעֲבִירוּ תַעֲרֵר וְגו'. וְאֵתְמַר לִיּוֹאֵי לֹא סִלְקִין לְאַתְרֵיהוּ, עַד הִירִים לֹן כְּהֵנָּה, בְּגִין דִּימִינָא מְדַבֵּר תְּדִיר לְשִׁמְאֵל. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, בְּיוֹמָא דְסִלְקִין לִיּוֹאֵי בְּדוּכְתִיָּהוּ, בְּתַרְוִין פָּרִים. מָאִי טַעֲמָא פָּרִים. אֵלֶּא אֵינְהוּ כְּפָרִים, לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל לְהֵאִי פָּרָה דְאַקְרֵי פָּרָה אֲדוּמָה. כְּהֵנָּה כָּל חֵילָא וְכָל תְּקוּנָא בֵּיה תְּלוּיָא, בְּגִין דְכָל חֵילָא דְגוּפָא בְּזֵרוּעָא יְמִינָא קִיּוּמָא. וְעַל דָּא כְּהֵנָּה דְזֵרוּעָא דִישְׂרָאֵל כְּלָהוּ הוּי. וּבֵיה קִיּוּמָא לְאַתְקָנָא כְּלָא וְלֹאֲתִקְנָא עֲלֵמָא (ס"א מ"א מַעֲמָא פָּרִים אֵלֶּא אֵינְהוּ שִׁמְאֵל כְּפָרִים לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל. תָּא חֲזֵי כְּהֵנָּה דְזֵרוּעָא יְמִינָא דִישְׂרָאֵל כְּלָהוּ תְּהוּ וּבֵיה קִיּוּמָא לְאַתְתִּקְנָא עֲלֵמָא וְלֹאֲתִקְנָא כְּלָא בְּגִין דְכָל חֵילָא דְגוּפָא בְּזֵרוּעָא יְמִינָא קִיּוּמָא וְכָל תְּקוּנָא בֵּיה תְּלוּיָא) וְעַם כָּל זֶה, לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּלַחֲדוּי, אֵלֶּא בְּגוּפָא וּשְׁמָאֵל, וְגוּפָא עֶקֶרָא הוּא דְכָלֵּא.

הַשְּׁלֵמָה מֵהַחֲשֵׁמֻתוֹת (סִימָן ט)

וְהַנִּיף אַהֲרֹן אֶת הַלּוּיִם תְּנוּפָה לְפָנָיו י'. רַבִּי יְהוּדָה שָׁאֵיל לְרַבִּי אֲבָא, לְמָה הָיָה הִכְהֵן מְנִיף אֶת הַלּוּיִם. אָמַר לוֹ, מִשֶּׁל לְמָה הִדְבָּר דּוֹמָה לְתִינוּק. כִּשְׁהוּא בּוֹכָה וְכוּעֵס, מֵה עוֹשִׂין פְּדֵי לְפִיָּסוֹ? אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, מְנִיפִין אוֹתוֹ וּמְנַעְנְעִים אוֹתוֹ פְּדֵי לְשִׁתְּקוֹ.

אָמַר לִיה רַבִּי אֲבָא, יְהוּדָה? יְהוּדָה, מְלָה זֹאת בָּאָה לִידָד וְלֹא חֲקָרְתָּ בָּהּ, וְהֵלֵא יִשְׁמְעוּ אֲזַנֶּיךָ מֵה שִׁפִּיד מְדַבֵּר כֵּן הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה, כּוּעֵסֶת וְרוֹגְזָת, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית מ"ט) שִׁמְעוֹן וְלוֹי אַחִים כְּלִי חֶמֶס מְכַרְתִּיהֶם, וְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) אֲרוּר אָפֶם כִּי עָז וְעִבְרַתְּם כִּי קִשְׁתָּה, לְפִי שֶׁהֵם מְתַגְבְּרִים וּמִתְקַשְׂמִים בְּאָפֶם וְעִבְרַתְּם לְצַאת לְעִשׂוֹת דִּין לְכָלֹת וְלְהַכְרִית בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲזִי הִכְהֵן, שֶׁהוּא הַחֶסֶד הָעֲלִיוֹן, מְנִיף אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל הַלּוּיִם, שֶׁהוּא מִדַּת הַגְּבוּרָה, פְּדֵי לְשִׁפּוֹד

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קַדְמֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאַרְיָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בני לא תשכח מפי זרעו

לא לשיכח ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בגוילם

תקליטור אוצרות הזוהר וכו' 12.000
 ספרים, דרשות לשמיעה,
 קבצים ותמונות ועוד...

בזכות החבור שלך,
 ספר הזוהר הקדוש,
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברחמים

"בהאי חבורא דילך
 דאיהו ספר הזוהר
 יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי"

שיעור הגדול בעולם
 תעניני הזוהר

"קול הזוהר"
 שיעורים
 בזוהר היומי
 בסלפון
 0722-990044

חפצי
הזוהר
 היומי

מחולק ל-84
 חטיבות

מחל לכיש 24/8
 בית שמש
 054-843-6784

חפצי
הזוהר
 העולמי

קול הרשב"י
 שיעור בזוהר היומי
0722-990055

בני לא תשכח מפי זרעו

קול הרשב"י

0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
 בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.